רריוו חוואל

מנוילה יה זבחים מו חולין קיז.], ב) [במעילה ובחולין קיז. ובזבחים מו. איתא ישמעאלו, ג) וסוכה מט:ז, ד) ולפנינו במעילה איתא רב אכן בברכות לא. איתא רב הונא ר זעיראז. כ) ועי׳ מוס׳ מולין קיז. ד"ה אין לך וכו'], 1) [כמו כל רש"ש], 1) [נדל"ל כמובחן, ח) [דף יג.],

אלא מדרבנן. מאן דאמר מועלין

מדרבנן האמר לשלם הרן אבל

מדאורייתא להוסיף חומש לא: מנא

הני מילי. דאין מעילה בדמים:

לכם. ואני נתתיו לכם (ויקרא יו):

הוא. כי הדם הוא בנפש יכפר (שם)

הוא (א) כהוייתו לפני כפרה כלאחר

כפרה לאחר כפרה אין בו מעילה

דכיון דנעשית מלותו תו לא קרינן ביה

קדשי ה׳ : והרי תרומת הדשן. לכתיב בו

(שם ו) ושמו אלל המובח דטעון גניזה

אלמא אסור בהנאה וכיון דבהנאה אסור

משום קדושתו מעילה נמי אית ביה:

תורה אור השלם

ו. כִּי נֵפָשׁ הַבַּשַׂר בַּדָּם הַוֹא וְאָנִי נְתַתִּיו לְכֶם עַל הַמִּוְבֵּח לְכַפֵּר עַל נַפְשׁתֵיכֶם כִּי לְכַפֵּר עַל נִפְשׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוא בַּנָפַשׁ יְכַפַּר:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוא כו' הוא בהוייתו יהא לפני כפרה:

מוסף רש"י

שלכם יהא. כחולין שלכם שאיו בהו מעילה חבחים מו.) (חולין קיז.)**. לכפרה נתתיו.** בתורת קדשים, ולא למעילה. לענין מעילה אין בו דין קדשים (זבחים מו.) ולא שיהא קרוי שלי למעול בו, שאינה עומדת אלא לכפר עומדת אלא לכפו נשנילכס (חולין שם)**. אמר** קרא הוא. דמו בנפשו הוא קו א דווא. דמו בנפטו החל (ויקרא ז) בהוייתו יהא (זבחים שם) הוא משמע בהוייתו יהא לעולם דינו שוה בין לפני כפרה ובין לאחר כפרה. כפרה ובין נחחר כפרה, שנתן מתנותיו ונשחרו השירים (חוליו שם). מה לאחר כפרה אין בו מעילה. דפשיטה לן כיון דנששית דפשיטה לן כיון דנששית מלותו אין מועלין בו, דכיון דלית ביה תו לורך גבוה לא קרינן ביה קדשי ה׳ (זבחים שס) דאין לך דבר שנעשית מלותו ומועלין בו, שהרי כבר נעשה לורך גבוה ממנו ולא קדשי ה' קרינא ביה (חודין שם). אין לך דבר וגר'. הלכך על כרחך לא מדרשיה הכי אלא איפכא (זבחים שם). יום חותה במחתה ותורם את הדשו מלא המחתה ממנה ושמו משמע שם גניותן ושם נכלע במקומן, הלמה הסור בהנאה (שם וכעי"ז חולין שם).

תום' ישנים (המשך) לה"פ דישון מזבח הפנימין לא נהנין מן התורה ולא מועלין [והשתא ה"ק בשלמא מזבח אסור בהנאה החילון יתא דכתיב ושמו אלא מזבח הפנימי מנ"ל שאסור בהנאה מן התורה, ומשני דמדשן נפקא. וא"ל א"כ לימא הכא דה"ל מזבח החילון ופנימי ומנורה ג' כתובים הבחים כאחד, די"ל דאחר שלמדנו דישון מזבח הפנימי ומנורה כו' חשיבי כולהו כדבר אחד. ומועלין דקאמר הכא בתרומת הדשן לאו דוקא אלא איסור הנאה קאמרן (אע"ג דאוריתא כתובין הבאים כאחד) ואע"ג דליכא מעילה איסורא איכא דבעגלה ערופה ליכא נמי אלא איסורא בעלמא. ואומר רבינו כי נראה דבדישון מזבח הפנימי והמנורה יש בה מעילה קודם דישון ולחחר דישון שהניחם במקומם אין בו מעילה כלל מן החורה, ודייק בגמר׳ בשלמא מזבח החילון יש בו מעילה

קודם דישון וגם תרומת הדשן אסורה בהנאה, אלא דישון מזבח הפנימי והמנורה שמועלין בו קודם דישון אף לאחר שנעשו אפר מנא לן, יותשי הספ. וא"מ מאי שלה דוש שהוד ההחומים להיות והפוה הפכיח הייתה המה של בין הייתה וחוק הייתה בשם והפי המה לה מ ומשי הספ. וא"מ מאי שלה דושמעלי דשיון מוסלון זו. ו"יל שבריח אין בו מעילה שלא ניסנה חורה למלאכי השרח שאי איהטר שלא איפטר שלא יהטר שנם ןפסחים כז, חן דמשמענה מתרמו אין מוענין כז ו"ייב שבריח הין בו מעינה שנה ה נמנה למנה השרה שלה המחל של יידים של מיה יהנו ממטו בגון וקאל] ומראה. ממטו בהוב ובהקטיה רבע הוב של היהנו בהקטיה היה ובכקטבה רבע היא בהיה של או ברוב ביה שלב לא שור ביה שלב לא הור ביה שלב ליידון מודה הפנימי והמטרה יש בו ממש כי אין נראה ליות שיה לנו ובריחן ממש מודה לפי שנכנס בגוף יותר. ולפי טעם זה המריח הדם של הקדש לא מעל. אבל ללשון ראשון מעל, דלא שייך ביה טעמא דלא נימנה מודה למלאכי השרח. ולהאי טעמא מועלין זה המריח הפנימי והמטרה כמו בשל חיצון, וחדע שכן הוא שמועלין בהן, דהא אפילו במובח החיצון פלוגחא דאמוראי היא בכ" מטאח השף במעילה [ע, א] דאיכא למאן דאמר עד הולאה הדשן ואיכא למשך במעילה [ע, א] דאיכא למאן דאמר עד הולאה הדשן ואיכא למשל רשוו שרוא מדשן (של קטרח). מ"ר. א) מועלין, וא"ר בדישון מובה הפנימי והמטרה למה לא ימעלו כמו כן באפר (כמו) [כיון] שהוא מדשן (של קטרח). מ"ר. א)

עד כאן לא פליגי אלא מדרבגן אבל מראורייתא אין מועלין. דאי מדאורייתא לא ינאו מידי מעילה היאך נמכרין לגננין לזכל: הוא לפני בפרה בלאחר בפרה. הקשה רבינו מם דבמסכת מעילה פרק ולד חטאת (דף יב:) אמר די זעילי המקיז דם לבהמת קדשים מועלין בו וליכא למימר דההיא מעילה מדרבנן דהתנן בפרק ולד חטאת (שם יא.) דם מתחילה אין מועלים בו יצא לנחל קדרון מועלין בו ומעילה דיוצא לנחל קדרון הויא דרבנן מכלל דמעיקרא אפילו מדרבנן ליכא מעילה וחירץ דהא דאמרינן הכא לפני כפרה

הוציאו לו פרק חמישי יומא

עד כאן לא פליגי אלא מדרבגן אבל מדאורייתא אין מועלין בהן מגא הגי מילי אמר שעולא אמר קרא ילכם שלכם יהא דבי רבי שמעון תנא לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ור' יוחנן אמר א"ק הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה ואימא לאחר כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה יאין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו ולא והרי תרומת הדשן מעות

כלאחר כפרה היינו לאחר שחיטה דשייכה ביה כפרה חבל מחיים לח והא דפריך בריש מסכת מעילה (דף ב:) ומי איכא מעילה דרבנן ומשני אין כדעולה דאמר עולה קדשים שמתו ילאו מידי מעילה דבר תורה הוה מני לאיתויי מדם לאחר שינא לנחל קדרון דמועלין בו מדרבנן אלא משום דקדשי קדשים ששחטן בדרום קאמר התם כמאן דחנקינהו דמי ופריך מי איכא מעילה דרבנן בדבר דלא היו לריכין לגזור דבלאו הכי בדילי מינייהו ומייתי מקדשים שמתו דדמו להדדי והא דפריך בשילהי תמורה (דף לב:) גבי מקדיש עולה

לבדק הבית מועלין בה שתי מעילות ומוקי לה מדרבנן ומי איכא מעילה דרבנן ה״פ כיון דאיכא מעילה בלאו הכי מדאורייתא משום עולה ובלאו הכי בדילי מיניה אמאי תקינו רבנן מעילה אחריתי ומשני ראוי למעול בו שתי מעילות דחיקון רבנן מעילה אעור משום דליכא מעילה מדאורייתא אלא בבשר ורבינו חיים זצ"ל פירש דיצא לנחל קדרון מועלין בו מדאורייתא לפי שבית דין מקדישין אותו וקשה אם כן במעילה פרק ולד חטאת (דף יב) דקאמר ומי איכה פריון נחעפן כו מיחור מנה פרק ולד חטאת (דף יב) דקאמר ומי איכא מידי דמעיקרא לית ביה מעילה ולבסוף אית ביה מעילה ופריך ולא והרי דם דמעיקרא לית ביה מעילה וכו' ומאי פריך לימא שאני התם לפי שבית דין מקדישין אותו ועוד דמה תיקן בזה אכתי אשכחן מעילה מדרבנן בפרק התכלת (ממחת ד' נב) דקאמר מעיקרא תקינו מעילה גבי אפר פרה והתם ליכא למימר תקינו ביה מעילה מחמת שהיו מקדישין אותו דאם כן הוי הקדש גמור ואיך היו מזין ממנו: ארן דך דבר שנעשית מצותו ומועדין בו. וא״ת אדרכה נימא איפכא לאחר כפרה כלפני כפרה דאין לך דבר שלא נעשית מלותו ואין מועלין בו וכי תימא האיכא קדשים קלים דלית בהו מעילה אלא באימורין לאחר זריקת דמים התם משום דלאו קדשי ה' נינהו וי"ל איכא עגלה ערופה דקודם מלותה מותרת אבל מדשן אין להביא ראיה

: דקודם תרומת הדשן אין מועלין בו דאדרבה במעילה פ"ב (ד' ט.) משמע הנהנה מאפר תפוח קודם תרומת הדשן לכולי עלמא מועלין בו והרי תרומת הרשן. הקשה ר"י דהכא משמע דתרומת הדשן מועלין בו לאחר שנעשית מלותו ובפרק ולד חטאת במעילה (ד' יה') תנן דישון מזבח הפנימי והמנורה לא נהנין ולא מועלין וקאמרינן בגמרא בשלמא מזבח החילון דכחיב ושמו אצל המזבח וכו' והשחא קשה דמשמע דמזבח החילון נמי לא נהנין ולא מועלין ומפרש ר"י משום דקתני דישון מזבח הפנימי והמנורה לא מועלין משמע דווקא בתר דישון לפי שהדישון מוציאו מידי מעילה לפי שנעשית מצוחו אלמא מצוה לדשנן ואהא קאמר בשלמא מזבח החיצון מצוה לדשנו דכחיב ושמו אלל המזבח ואדרבה אפילו מעילה אית ביה מדכתיב ושמו ודרשינן בסוף תמורה (ד' לד.) ושמו בנחת ושמו שלא יתפזר אבל מזבח הפנימי מנלן שמזוה לדשנו וריצב"א מפרש דלאו אדיוקא קאי אלא אלא נהנין ולא מועלין מדאורייתא קאי דליכא למימר לא נהנין מדרבנן כמוי) לא נהנין שבהש"ס דבירושלמי דיומא פרק שני מוכח דלא נהנין מדאורייתא דגרסינן התם מניין לדישון מזבח הפנימי דכתיב והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן שאינו לריך אם לקבוע לה מקום פירוש למוראה ונולה כבר כתוב אצל המזבח ואם ללמדך שתהא במזרחו של כבש כתיב קדמה ואף הוא דרש אצל אצל פירוש ואם ללמד שתהא תרומת הדשן במזרחו של כבש מדכתיב אל מקום הדשן ונימא הרי זה בא ללמד ונמצא למד דהא לא איצטריך דתיפוק לן מגזירה שוה נאמר כאן אצל המזבח ונאמר בתרומת הדשן אצל המזבח מה כאן במזרחו אף להלן אם כן אל מקום הדשן למה לי ש"מ למזבח הפנימי שהוא אסור (לו) בהנאה אל מקום טהור שיהא מקומו טהור ואיכא דמפיק ליה בקל וחומר ומה מזבח החיצון אסור בהנאה מזבח הפנימי לא כל שכן אלמא דאסור בהנאה מדאורייתא במזבח" החיצון והשתא הכי פירושו בשלמה מזבח החיצון אסור בהנחה מדאורייתה מדכתיב ושמו אלא מזבח הפנימי מנלן שיהא אסור בהנחה לאחר שנידשן ואפילו קודם דישון מנלן שיהא אסור דאפילו גופיה לא ידעינן שיהא מלוה לדשנו ואם כן משנעשה אפר נימא דנעשית מלותו ויהא מותר בהנאה ומשני דמדשן נפקא וא"ח מאי קא פשיט ליה מדשן אכתי תיבעי לך מנלן דאסור בהנאה וי"ל דגמרא דידן לא חשש אלא להביא פסוק שלריך דישון ומסברא ידע דכל הדשנים שוין ליאסר בהנאה או מקל וחומר כדאיתא בירושלמי או משום דעיקר פשטיה דקרא בדשן מזבח החילון אלא דמחמת ייתור לא לריך למיכתביה ומוקמינן ליה בפנימי ומנורה וחשיב ליה כמין היקש דאיתקוש כולהו לחילון ואם תאמר אם כן לימא הכא משום דהוה ליה מזבח החילון ופנימי ומנורה שלשה כתובין הבאין כאחד י"ל דאין כאן פסוק מיותר דהא איצטריך למצות דשן להניח אצל המזבח ועוד נראה דאחר שלמדנו מצות דישון פנימי ומנורה להניח אצל המזבח חשיב כל הדשנים כמו דבר אחד דאל"כ היכי נפיק בירושלמי מק"ו הא שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין ואל תחמה על מה שפי׳ דתרומת הדשן לית בה מעילה אלא איסור הנאה אע"ג דהכא קאמר מועלין כו" הא קאמר נמי עגלה ערופה מועלין בה ובההיא לית בה מעילה אלא איסור הנאה קאמר וכה"ג איכא נמי במעילה פ' ולד חטאת (דף יב:) חלב המוקדשין ובילי חורין לא נהנין ולא מועלין וקאמר בגמ' י" דגמר אמו אמו מבכור מה בכור מועלין בו אף חלב המוקדשין מועלין בו ובכור הוא קדשים קלים ולית ביה מעילה וחלב המוקדשין נמי לית ביה מעילה כדתנן התם דלאו קדשי ה׳ מיקרי אלא מועלין דקאמר לאו דוקא אלא איסור הנאה וא״ת כיון דפרישית דיש בו איסור הנאה מדאורייתא היכי קתני בפרק ולד חטאת (מעילה דף יא:) המקדיש דישון בתחלה מועלין בו והיכי חייל עליה הקדש כיון דאיסור הנאה מדאורייתא י"ל דלאו בדישון מזבח איירי מדקאמר בתחלה משמע דאיירי בדבר שלא הוקדש מעולם אלא במקדיש דשן כירתו וכן פרש"י ואיצטריך לאשמועינן דקדושה אף על גב דאינו ראוי לא למזבח ולא לבדק הבית כדקתני התם בסיפא כל הראוי למזבח כו' אי נמי אפילו את"ל דלאו בדשן כירה איירי דאם כן לא הוה ליה למימר דישון סתמא איכא למימר דאיירי בדשן מזבח לאחר שהוליאוהו חוץ לשלש מחנות ואשמעינן דלא הוי כשאר דשן ליאסר לעולם ולמאי דפרישית דליכא מעילה בתרומת הדשן ניחא הא דחנץ במעילה (דף יע:) אין מועל אחר מועל אלא בהמה וכלי שרת בלבד ומקשים ליחשב נמי תרומת הדשן דיש בו מועל אחר מועל ומתרץ ר"י דהוי בכלל בהמה דמאפר קדשים הוא בא ומיהו גם לפי׳ רילב"א ל"ל מירוץ ר"י דנהי דבתרומת הדשן ליכא מעילה מ"מ ליחשב אפר תפוח דלכולי עלמא אמר בפ"ב דמעילה (שם דף ט.) דמועלין בו קודם תרומת הדשן וא"ת מאי שנא דדישון מזבח הפנימי אפילו קודם דישון לית ביה מעילה כדאמר בפרק כל שעה (פסחים דף כו.) דקטרת לאחר שתעלה תימרותו אין בו משום מעילה ודשן מזבח החילון מועלין בו לכולי עלמא קודם דישון וי"ל דבדשן מזבח החילון מועלין בו כיון שמחוסר עבודה שלריכה בגדי כהונה כדכחיב ולבש הכהן מדו בד וגו׳ אבל דישון מזבח הפנימי אע״פ שמחוסר דישון אין זה חסרון עבודה דלא אשכחן שיהא לריך בגדי כהונה ואע״פ שהשוינו כל הדשנים היינו לאחר שהניחם אלל המובח דאו נעשית מלות כולן דאפילו בתרומת הדשן אין בה עוד שום עבודה ואפילו הכי אסורה בהנאה כדכתיב ושמו אצל המזבח אלא דמעילה לית בה דלאו קדשי ה' קרינן ביה כיון דלא מיחסר ביה תו שום עבודה וה"ה בדישון מזבח הפנימי דאסור בהנאה מק"ו כדפרישית אבל לענין שיהא לריך בגדי כהונה אין לעשות ק"ו כיון דלא אשכחן בו שום עבודה אחר שנעשה דשן רק מלות דישון כדאשכחן בחילון דלריך הרמה והשתא נמי ניחא הא דאמר בשילהי מסכת תמורה (דף לד.) עולת העוף שנתמלה דמה מוראה ונוצה יצאו מידי מעילה ואמאי והא לא נעשית מצותה דאכתי מחוסר השלכה אצל המובח ולמאי דפרישית ניחא דכיון דהשלכה לא אשכחן דבעי בגדי כהונה כנעשית מלותו חשבינן ליה ור"י מירן דשאני התם שעבודת הדם מתירות אותם. כ"ז דקדק רילב"א:

מדרבנן אבל מדאורייתא דברי הכל אין בדם קדשים . מעילה. שנאמר כי נפש הבשר מנילה, שנאמו כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר. ב יווש יווא בנכט ככו. עולא פשיט ליה מדכתיב קרא לכם שלכם יהא. ודבי ר׳ ישמעאל פשיט ליה מלכפר לכפרה נתתיו לכם ולא למעילה. ור' יוחנן פשיט ליה . מן הוא, כלומר הוא בהווייתו לעולם, מה לאחר כפרה אין בו מעילה שאין לך דבר שנעשית מצותו ומועליז בו. אף לפני כפרה כן. ואקשינן עליה והרי תרומת הדשן . דרחיר והריח אח הדשו רו'

תום' ישנים

עד כאן לא פליגי אלא מדרכגן אבל מדאורייתא כו'. מכלון משמע דלא גרסיטן במעילה פרק ולד חטאת [יב, א] מאי טעמא דמאן דאמר אין מועלין דאמר קרא כו׳ דמשמע הא מאו דאמר מועליו לית ליה יאו ומדאורייתא דרשל המדאורייתא מיהא מועלין והכא משמע דלכולי עלמא ליכא מעילה אלא דכנוני ענמת ניכח מעינה חגם מדרבנן, אלא גרסינן [החס] מאי טעמא דאמר קרא כרי ואכולי עלמא קאי דלימ להו מעילה אלא מדרבנן. ועוד דרי שמעון דקאמר הכא מועלין קאמר התם דבתחילתו אין מועלין יצא לנחל כו׳ אלמא לר׳ שמעון לית ליה מעילה עד לבסוף שתיקנו בו מעילה נכסוף שחיקנו בו מעינה דמדרבנן היא. מ״ר. עד באן לא פליגי בר׳. וא״ת כי פריך בריש מעילה [ב, א] [ומי איכא מעילה] מדרבנן ומשני אין דאמר עולא א״ר יוחנן קדשים דאמר עולא א״ר יוחנן קדשים שמתו כו' ומאי קושיא והא אמרינן הכא דבדם ליכא מעילה אלא מדרבון. י"ל דקאי אקדשי קדשים ששחטן בדרום דכמאן דחנקינהו דמי ולהכי פריך ומי איכא מעילה מדרבנן כיון דכמאן דחנקינהו דמי, ולהכי מייתי ליה ראיה מקדשים שמחו דהוי דומה לדומה, אבל פשיטא שיש הרבה מעילות שהן דרבנן כגון ההוא דדם וההיא דמייתי בסמוך התם הנהנה מן החטאת כשהיא מתה כיון שנהנה מעל, דההיא על כרחין דרבנן כיון דחטאות המיתות אין בהן מעילה. וא"ח אמאי פריך בפי בתרא דחמורה [לב, ב] גבי המקדיש עולה לבדק . איכא מעילה . הבית ומי חזינן דאיכא בדם. וי"ל דהכי פריך אמאי חיקנו מעילה כיון דבעולה איכא כבר מעילה דאורייתא ובדילי אינשי מיניה. וה"ר [חיים] חירן דבדם דשמעתין ליכא מעילה כלל מדרבנן אלא לפי שב"ד מקדשין אותו קדושת דמים ומעילה דקאמר מדרבנן היינו מדאורייתא על ידי תקנת רבנן שמקדישין אותו ב"ד, ולהכי לא מייתי במעילה ובתמורה. ואיו מניתי במעילה ובתמורה. ואין נראה לרבינו כי למה יקדשו הן והלא בלא הקדש (אין) יכולין לתקן בו מעילה כמו שתיקנו באפר הפרה בפ' התכלת [מנחות נא, ב] וכמו חטאת לפנו אות בדם אלא על ידי הקדש א"כ מאי האי דפריך במעילה פרק ולד חטאת [יב, א] על ההיא דקדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה דפריך והרי דם דמעיקרא לית בהו ולבסוף

דם דמשיקרה שת כה ווכנסף (נונה ינחו מידי מעינה וחמחי והח כח נעשית מנותה דחכתה אית ביה מיילה דמן במחילה אית ביה מיילה דמן במחילה אין מועלין יצא כר, ומאי קושיא הלא אין מועלין דד אלא אייכ הקדישוהו וקדשים שמחו לא שייך ביה האי טעמא. על כן נראה כדפרישית. מ"ר. אין אך דבר שגעשית שצותו ומועלין בר. וליכא למימר אדרבא אין לך דבר שלא נעשית מצחו ואין מועלין בו, דהא איכא טובא כגון עגלה ערופה שאינה אסורה עד שתרד לנכול אימן, אבל שלמים ליכא למיתר דאינו טעמא דלא איקרו (קדשים) קקדשי הין. מ"ר. ואיכא לה דאץ מועלין ודדרבה לעולה אימה לך שמועלין כיון דליכא קרא וכי חימא משום דאיכא שני כסובין הבאים כאחד ואין מלמדין, אדרבה כיון דליכא מישטא אימא לך שלשלם ימעלו בהן, וכי חימא דאיכא חרי מיעוטי הערופה ושמו, הא חינה למאן דאמר דהוו ג' כחובין אלא למאן דאמר דהוו שני כחובין [1]אין מלמדין אין אנו לריכין להני מישוטי. ואומר רביט דנפקא ליה מחטאום המחום דדרשיט בחו"כ שאין מועלין בהם שאינו למצוה הכי נמו דבר שנטשית מלוחו אין מועלין בו. מ"ר. והרי תרובות חדשן בר'. אומר רביט דתנן פרק ולד חטאת [תעילה יא, ב] דישון מובח הפנימי והמנורה לא נהנין ולא מועלין וקאמר בגמ' בשלמא מובח החיצון דכתיב ושמו אלא מובח הפנימי מנא לן כוי, ומשמע לכאורה דה"פ בשלמא מובח החיצון דןאין] מועלין כו' אלא מובח הפנימי [מנ"ל כו' משמע דאין מועלין בתרומח הדשן. ונראה לר"י